

термінами. Викладач, в свою чергу, також має володіти певним запасом відповідних знань та загальної культури галузі, навіть не будучи спеціалістом, щоб бути здатним орієнтуватись в термінології та робити правильний вибір. Можливо залучити експерта, який зможе дати викладачу інформацію та пояснення стосовно проблемних питань.

Допомогти засвоїти лексичні одиниці та розвивати свої мовні здібності є цілком останнього етапу. Для цього студент має залучити свої когнітивні здібності, а саме: винахідливість, вміння робити вибірку, класифікувати, порівнювати, відносити до певної категорії, повторно використовувати та запам'ятовувати. Такий системний підхід до роботи з професійною лексикою дозволить досягнути більш повного і усвідомленого засвоєння матеріалу студентами.

Розглянуто проблеми пошуку матеріалів, їх обробки та етапів ефективного засвоєння французької лексики студентами, що надасть можливість вільно нею користуватися в майбутній робочій ситуації, а також застосовувати у педагогічній діяльності. Етапи роботи з професійною лексикою, запропоновані в цій статті, дозволяють систематизувати процес навчання, переходячи від більш простих завдань (пошуку специфічних термінів та лексичних конструкцій) до складніших (аналіз етимології, словотворення та ін.). Така методика дозволяє відмовитись від механічного заучування слів і перейти до глибокого вивчення лексики, яке дає можливість при перекладі більш точно і адекватно доносити зміст професійно орієнтованого тексту до цільової аудиторії. Цінність даної роботи полягає в тому, що етапи роботи з лексичним матеріалом можуть бути застосовані не лише при вивченні французької мови, але й англійської, німецької та інших іноземних мов.

Використана література:

1. Деркач Л. М. Актуальні проблеми науково-технічного перекладу / Національний гірничий ун-т; Інститут електроенергетики. Кафедра перекладу та педагогічної психології. – Д.: Національний гірничий ун-т, 2007. – 257 с.
2. Жинкин Н. И. Речь как проводник информации / Н. И. Жинкин. – М.: Наука, 1982. – 157 с.
3. Іщенко Н. Системність у лексиці / Н. Іщенко // Наукові записки. Вип 89 (3). Серія: Філологічні науки (мовознавство): у 5 ч. – Кіровоград: РВВ КДПУ ім. В. Винниченка, 2010. – 36с.
4. Словник української мови, тт. 1 – 11, К.: “Наукова думка”, 1970 – 1980.
5. ARIFON, Olivier, Jean-Marc CARE et Antoinette ZABARDI, “Simuler pour negocier”, Le français dans le monde 306 (1999). – 39 p.

Аннотація

Для поиска специализированной лексики необходимо ориентироваться на целевую аудиторию. Существующие методы подбора материалов и принципы разработки заданий по работе с профессиональной лексикой на данный момент не достаточно изучены. Было рассмотрено проблемы поиска материалов, их обработки и этапов эффективного усвоения лексики студентами, что даст возможность свободно использовать её в будущей профессии, а также в педагогической деятельности.

Annotation

To find specialized vocabulary it is necessary to focus on the target audience. Existing methods for the selection of materials and principles of development tasks for working with professional vocabulary is currently not sufficiently studied. Was considered the problem of finding the materials, processing, and mastering stages efficiency of a vocabulary of students, which will be free to use it their future profession, as well as in teaching.

УДК 81'367.623=112.2

Сокорчук В. М.

ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ПРИКМЕТНИКІВ В НІМЕЦЬКОМОВНІЙ ЛІТЕРАТУРІ.

Вивчення функціональної різноманітності німецького прикметника в сфері синтаксису дозволяє говорити про деякі специфічні обмеження, що накладаються текстом на потенційні можливості цього класу слів при його вживанні в якості атрибуту предикатива або обставини. Розглянемо ці особливості на конкретних прикладах вибірки прикметників залежно від виконуваних ними у художньому тексті функцій.

Оскільки суть будь-якого явища можна пізнати через його ознаки, то й опис зовнішності людини зводиться до виділення певних її якостей. Метою дослідження у статті є виявлення синтагматичних та парадигматичних зв'язків, ознак та властивостей семантичних груп прикметників на позначення портретної характеристики людини.

Прикметники кольору [Farbe] на позначення портретної характеристики людини належать до однієї з найбільших груп (510 слововживань). Досліджено сполучуваність кольоропозначень *schwarz, rot, weiß, braun, blau, grau, gelb, grün*, відтінків кольору: *bläß, bleich, blond* та специфікаторів *hell i dunkel*. Найуживанішими є номінативні кольори *schwarz* (109), *weiß* (87) та *rot* (77). Прикметники розглядаються як у прямому, так і в конотативному значеннях. Найширша палітра відтінків (22 одиниці) виявлена у прикметника *rot*. При його дослідженні простежується семантична прозорість: *rote (rötliche) Augen*,

hellrotes Kleid, dunkelrote Krawatte, rotbraunes Haar, grellrote Kleidung, rotblonde Locken.

Прикметники *blaß* та *bleich* не позначають конкретної колірної якості, а визначають здебільшого ступінь насиченості білого (білого) відтінку шкіри та обличчя людини, що є виявом внутрішнього її стану внаслідок шоку, переляку, хвороби та ін. Специфікатори кольору *hell* та *dunkel* об'єднують у собі певну групу кольоропозначень, однак не називають ознаку за її кольором (*helles Haar, dunkle Augen*). Вони виявляють насиченість тону і певні спектральні особливості кольорів та їх відтінків, тобто служать для позначення недостатнього або надмірного вияву колірної якості, і найчастіше виступають композитною частиною майже до всіх кольорів. Ці прикметники можуть вживатися самостійно, виступаючи частиною підгрупи кольору *bunt*, яка є універсальним позначенням усіх забарвлень. Вона охоплює всі можливі кольори, у тому числі *hell* та *dunkel*.

Прикметники недоліку [*Nachteil*] позначають негативно забарвлені ознаки, визначені формулою "позбавлені чого-небудь": розуму (*dumm*), душевного тепла (*streng*), чуйності (*trocken*), сердечності. Інші прикметники цієї групи описуються формулами тлумачення „сповнений чогось”: злості, ворожнечі, гніву, люти (*schlecht, böse, teirisch böse*). Прикметники недоліку виражають природні або успадковані якості (*blinder Mann*), набуті з віком (*kurzsichtige Augen, glatzköpfige zahnlose Idioten* (К. Гайн)), через хворобу (*blutarmer Mann*), відсутність сили волі (*ein verfetteter Mann*), пов'язані з низькими розумовими здібностями (*dummer Mensch*), позначають духовну вбогість (*ein nichtiger Mensch*), психічний та нервовий стан (*hysterischer Mensch*), безпорадність (*geduckter Mann*). Для них характерні якості, які піддаються або не піддаються коректуванню: (*zahnloser Mann – verrückter Mann*). Найбільш значущі зв'язки зафіксовано у словосполученнях *dummer Mann* та *dumme Frau*, що позначають недолік інтелектуального рівня людини. Однак даній групі прикметників не притаманна висока частотність вживання. Це свідчить про те, що в аналізованій німецькій літературі перевага надається позитивно забарвленим лексемам і, відповідно, позитивній характеристиці людини.

Прикметники вигляду [*Aussehen*] засвідчуються формулами „приємний на вигляд, доглянутий, привертає до себе увагу” і мають одну з найбільш виражених контекстуальних реалізацій (538) з 27 значущими зв'язками. До прикметників вигляду належать *hübsch, schön, elegant, sympatisch, zart* та інші. Вони мають здебільшого спільний компонент семантичного впорядкування. Високі показники сполучуваності характерні для словосполучень *hübsches Mädchen, schönes Gesicht, zarte Hände*. У даній підгрупі широко представлені позитивно забарвлені лексеми. Негативно забарвлені становлять незначний прошарок серед загальної кількості прикметників та їх словосполучень. Наприклад: „Die Freundinnen verkündeten, daß die sogenannten schönen Frauen leere dumme Dinger seien, an denen ein intelligenter Mann keine Freude haben könne... (М. Вальзер).

Прикметники характеру [*Charakter*] позначають доброту (*weiche Augen*), добродушність (*gnädige Frau*), високомірність (*stolze Augen*), спостережливість (*aufmerksame Augen*), зухвальство (*spöttische Augen*), відповідальність (*ernster Mensch*), суворість (*harter Blick*) тощо. Для них притаманний семантичний компонент, що вказує на ставлення до людей (*gut, gutmütig, gnädig* та ін.). Разом з тим семантична формула „здатність піддаватися чужому впливові” характерна для антонімічних пар *hart – weich* та *hart – schwach*, що протиставляє людей рішучих, духовно сильних, впевнених у своїх діях (*harter Schritt*), та людей, які легко піддаються чужому впливові (*schwacher Mensch*). До найбільш уживаних прикметників характеру належать: *gutmütig, lieb, zart, gnädig, hart, gut, ehrlich, stolz, weich, starr* та інші. На основі статистичного аналізу виявлено такі суттєві зв'язки: *ehrlich + Gesicht, gnädig + Frau, gut + Auge*. Оскільки група прикметників характеру представляє зовнішність людини тільки частково, у нашому дослідженні вона належить до периферійних.

Прикметники температури [*Temperatur*] означають ознаку предмета, яка спричинена зовнішнім впливом на людину. Наприклад: *kalte Finger* (В. Баум). Вони рідше позначають точну температуру в градусах, а частіше відображають категорію встановлених норм, яким при суб'єктивній характеристиці властиві певні відхилення, що пояснюються індивідуальним сприйняттям температури (*warme Hände – kalte Hände*). Група прикметників, що позначають температуру, об'єднується інтегральною антонімічною парою *kalt – nicht kalt*. Значення лексеми *nicht kalt* (нехолодний) розкривається завдяки двом прикметникам: *heiß* (гарячий), який становить безпосередній лексичний антонім до *kalt*, та *warm* (теплий), що визначає температури, середні між гарячими і холодними. Погодні та кліматичні показники подаються в аналізованих нами прикметниках не як ознаки температури, а крізь призму їх сприятливості – несприятливості для життя людини. Позначення температури є здебільшого відносним і не завжди досконалим при характеристиці та порівнянні ознак різних явищ або предметів. Наприклад: *heiße Stirn – heißes Wasser; kalte Hände – kaltes Eis*. При вживанні прикметників температури в переносному значенні визначення ознаки базується на життєвому досвіді та набутих знаннях: *kühler Kopf, kalter Blick*.

Отже, у художній творчості за допомогою використання прикметників відбивається поетична мовна картина світу, до якої входять не лише відбиті об'єкти, а й ставлення до них самого автора. А сам прикметник у художньому мовленні виконує функцію кванта інформаційних структур, є тією граматичною одиницею, яка на мовленнєвому рівні репрезентує знання і той фрагмент дійсності, які на ментальному рівні сприймаються через категорію ознаковості. Перспективи подальшої розробки проблеми функціонування прикметників у художньому творі вбачаємо у вивченні перекладацького аспекту відтворення функцій німецьких прикметників українською мовою.

Використана література:

1. *Аверинцев С. С.* Риторика и истоки европейской литературной традиции. – М. : Языки русской культуры, 1996. – 448 с.
2. *Афанасьева О. В.* Имя прилагательное и его место в системе частей речи // Теория грамматики: лексико-грамматические классы и разряды слов. – М., 1990. – С. 77-94.
3. *Вольф Е. М.* Грамматика и семантика прилагательного : на материале иберо-романских языков. – М. : Наука, 1978. – 200 с.
4. *Живчик О. В.* Семантичні особливості прикметників-комполит німецької мови зі значенням порівняння. ВІСНИК Житомирського державного університету. Випуск 45. Філологічні науки. 2009. – С. 180-184.
5. *Заболотна Т. В.* Поняття дискурсу в теорії комунікації та лінгвістиці тексту // Актуальні проблеми іноземної філології: Лінгвістика і літературознавство. – 2008. – Випуск 2. – С. 116-123
6. *Іваницька М. Л.* Структура мовної особистості перекладача художньої літератури як інтердисциплінарна категорія / Марія Лонгинівна Іваницька // Нова філологія. – 2012. – № 3. – С. 12-21.

Джерела ілюстративного матеріалу:

1. *Цвейг С.* – Страх. Новелли. – Двадцять чотири часа из жизни женщины / Стефан Цвейг (переводчик: Л. Вольфсон) – М. : Рипол Классик, 2002. – С. 5-74.
2. *Remarque Maria Erich.* Drei Kameraden. Kiepenheuer & Witsch, 1998. – 585 S.

Аннотация

В статье рассматриваются прилагательные как способ создания языка художественного текста. Исследуются пути реализации семантических оттенков прилагательных немецкого языка при создании портретной характеристики человека. Доказано, что выбор прилагательного напрямую зависит от индивидуального стиля автора.

Annotation

The article deals with adjectives as means for creating a literary text language. Ways of semantic undertones realization in adjectives of German language used for creating a portrait description of a person are analyzed. It is justified the choice of one or another adjective depends on the style of the author.

УДК 316.772.5: 004.738.5

Сорочинська І. Р.

ІНТЕРНЕТ ЯК ВИСОКОТЕХНІЧНИЙ ЗАСІБ КОМУНІКАЦІЇ У СУЧАСНОМУ ІНФОРМАЦІЙНОМУ СУСПІЛЬСТВІ

Бурхливий прогрес у галузі інформаційних технологій впливає на всі сфери людської діяльності. Особливе місце в цьому процесі посідає всесвітня мережа Інтернет.

Комп'ютерна мережа Інтернет – глобальна всесвітня система інформаційного обміну, яка об'єднує мільйони людей за допомогою сучасних і зручних засобів зв'язку.

Рівень цікавості всіх шарів суспільства до мережі Інтернет зростає з кожним днем. Користувачів не зупиняють навіть проблеми, які пов'язані з забезпеченням захисту даних та особистих комп'ютерів користувачів від несанкціонованого доступу.

Інтернет розроблявся в США наприкінці 60-х років із проекту мережі з метою забезпечення взаємодії віддалених комп'ютерів і задумувався як децентралізована територіальне розподілена мережа з безліччю альтернативних пунктів збереження і шляхів поширення інформації. Перша комп'ютерна мережа з пакетною комутацією названа на честь організації, що її породила, ARPANet. Вона з'явилася в 1970 році і зв'язала університети в Лос-Анджелесі (штат Каліфорнія) зі Стенфордським університетом і університетом штату Юта в Солт-Лейк-Сіті.

Пошук інформації в мережі є невід'ємною складовою функціонування Інтернету. Таким чином правильність подання запиту та достовірність його отримання грає дуже важливу роль для користувача мережі. Найбільш поширеними сервісами Інтернету виступають електронна пошта, відео-конференції, електронні бібліотеки.

Проблемою використанням відео-конференцій залишається проблема швидкості обробки аудіо і відео потоку, тобто кодування і декодування даних, що надходять у зв'язку з різним рівнем забезпечення доступу до Інтернет ресурсів та технічних характеристик засобів які використовуються для даного виду комунікації. Відкритими питаннями на сьогодні є і вільний доступ до електронних баз, їх достовірність та сміливість а також можливість вільного оперування та поповнення даних інформаційних ресурсів.

Що ж стосується соціальних мереж, то за останні декілька років вони стали невід'ємною частиною віртуального простору. Виокремимо найбільш відомі соцмережі, які користуються найбільшою популярністю серед користувачів: "Однокласники", "Вконтакте", "Facebook" і "Myspace". Проте їх використання є небезпечним через проблеми витоку персональних даних. Іншою проблемою для багатьох користувачів стає залежність від соцмереж, тобто заміна реального життя віртуальним, втеча від повсякденних проблем.